

**Komandi partur
Í komandi parti
verður m.a. greitt
frá ættini hjá Ednu**

**B 36 liðið sum steypavinnari, har Øssur var við á liðnum:
Aftast f.v. Arnold Hansen, Kristin Gærdbo, Odmar Færø, Ludvík Ejdesgaard, Sam Olsen, Nic Hansen og Torbjørn Mikkelsen.
Í miðjuni: Øssur Debes, Bent Olsen, Gunnleiv Hansen og Gunnar Guttessen.
Fremst Hans Jacob Egholm, Andreas Lava Olsen og Tórður Holm. (Kelda: Rennið Dreingir)**

HB-ari, Hugo Øster, hevði givið teimum. Steyp-ið myndaði ein fótboltspælara, og tað var nevnt Hugosteyp-ið.

Spælast skuldi í trí ár. Hetta steyp-ið vunnu vit, tað høvdu teir í HB ikki roknað við, tá teir lótu tað.

1958 var eitt annað steyp latið HB og B36 at spæla um. Hetta steyp vunnu vit eisini.

Í 1951 var eg á landsliðnum saman við Kriss Guttessen, Tórleif Davidsen, Kjartan Nattestad, Jógvan Debess, Hjørleif Hansen, Jógvan Ki Jacobsen, Arnold Hansen, Nichols Poulsen, Jimmy McIntosh, Hans J. Egholm, Mortan Mørk, Sørnup Petersen, Dagbjartur Hjaltalin, Ásbjørn Olsen, Petur Johannesen og Harald Debes.

Í grind á ferð til Íslands

Í 1960 vóru vit bodnir til Ísland at spæla móti fótbóltsliðinum í Keflavík. Farið var við "Ternu-ni" til Vestmannaoyggjar, harfrá við flogfarið til Reykjavíkar og úr Reykjavík við buss til Keflavík. Vit komu at búgva í einum húsi, har fiskafólk vóru von at búgva, fleiri koyggjur vóru í hvørjum kamari. Íslendingar vóru sera blíðir, sum teir altíð eru. Vit vóru bustúrar til øll tey kendu støðini á hesum leiðum. Eisini vóru vit á flogvøllinum í Keflavík, sum amerikanarnir høvdu bygt undir krígnum og framvegis róku.

Í B36 søguni "Rennið dreingir" um hesa ferðina er ein áhugaverd frágreiðing. Ætlanin var fleiri ár at fara til Íslands, men sambandið var so vánaligt. Hetta var áðrenn flogsambandið millum londini.

Men í 1960 eydnaðist loksins at fáa ferðina í lag. Við landsstýrisins loyvi fekk B 36 loyvi til

at brúka gamla vaktarskipið Ternuna at flyta ferðalagið til Íslands.

Ternan hevði bert loyvi til at hava 12 ferðafólk í slíkari sigling, men 14 menn skuldu við. Men ráð vóru fyri tí. Fýra av monnunum mynstraðu sum manning, og hetta fekk ferðafólkatalið niður á 10!

"Ferðamenninir" vóru hesir: Jógvan Ki Jacobsen, liðskipari, Kriss Guttessen, Petur Sigurd Rasmussen, Burnamann Niclassen, Gunleiv Hansen, Tórður Holm, Bent Olsen, Øssur Debes, Harald Debess, Tórstein Magnussen,

B 36 í grindadrápi umborð á Ternuni. (Kelda: Rennið Dreingir)

Heðin Samuelsen, Sam Olsen, Kaj Kallsberg og Gunnar Guttessen.

Teir, sum vóru "manning", vóru Henry Poulsen, dekkari, Sverri Trónd Hansen, smyrjari, Hans Jacob Egholm, telegrafistur, og Alli Hansen, formaður í B36, var messudrongur!

Ferðin gekk væl, men annan dagin á ferðini rópar smyrjarin "grindaboð", so tað hoyrdist um alt skipið. Tá hevði Ternan siglt seg í eina stóra grind!

Ein hvalur varð skotin. Ov væl varð rakt, tí hann sakk sum steinurin og sást ikki aftur. Men so komu teir í ein springaraflokk, og tá gekk betri, og teir fingi ein springara, sum var skorin upp og fingin til matna.

Ternan kom inn til Vestmannaoyggjarnar og ætlanin var at fara víðari við ferðamannaskipi inn á meginlandið. Men har var einki skip tá, tí noyddust teir at flúgva. Tað vóru ikki allir sum tordu so væl at flúgva, men tað gekk væl.

Við sjálvum dystinum gekk tað so sum so. Íslendingar vunnu fyrri dystin 6-3, meðan tað var javnleikur í seinna dystinum.

Íslendingar vóru blíðir, og farið varð heim við Dronning Alexandrine í besta veðri.

Heiðraðir á veitslu

Til 25 ára veitsluna hjá B36 í 1961, sum hildin var í Tórshøll, vóru eg og tveir aðrir, sum eisini høvdu spælt í 10 ár, róptir upp á pallin undir borðhaldinum frammanfyri 250 veitslufólkum. Vit fingi hvør sín málning av Sigmund Petersen. Á málninginum var heft silvrplata við B36 merki á og áskriftini "við tøkk fyri spæl í 10 ár, 1951-1961". Hesin málningur hongur í stovuni hjá okkum. Í 1962 gavst eg við fót bólti.

Frú B36 deyð

Her kann verða skoytt uppí, at fyri kortum doyði Margretha, sum var gift við Alla Hansen, ein tann fremsta ímyndin av B36 í mong ár.

Margreta giftist ikki bert við Alla, hon giftist eisini við B 36! Tí her gjørdist Alli formaður um somu tíð, og tað var hann í ikki færri enn 27 ár frá 1943-1974. Hetta var eitt starv, sum kravdi sín mann og sína kvinnu. Tað var ikki smávegis arbeiði, sum fylgdi við hesum hjá Margrethu, sum at orðna fótbóltsklæðiNi, at fáa tey vaskað og nógv annað. Hesum gingi tey bæði uppí við lív og sál. Alli sparkaði sjálvsagt við B36 í mong ár. Hann var eisini við á landsliðnum og spældi fleiri landsdystir. Alli doyði fyri nøkrum árum síðani.

Margretha var ættað av Geilabø í Norðragøtu. Hon kom ung til Havnar, har hon hitti Alla. Hon gjørdist 92 ára gomul. Margretha var í allar mátar eitt skilafólk.

Feigd

Gunnvør, systir, giftist 24. mai 1952 við Johan Olsen. Bygt var uppí húsini hjá okkum. Gunnvør doyði bert tveir mánaðir aftaná 20. juli bert 24 ára gomul av nýrasjúku. Tá fekst eingin hjálp, men seinri var brúkt dialysa, sum í dag kann bjarga lívinum hjá hesum sjúklingum.

Pápi, ið tá var 64 ár, tók lán og keypti húsini hjá Gunnvør. Húsini vóru útleigað, Eskild Christiansen stjóri á Telefonstøðini leigaði húsini.

Johan og Gunnvør

Brúðleyp

Tann 19. september 1964 giftust Edna og eg í Havnar Kirkju, brúðleypið stóð í Havnar Klubba. Havnar hornorkestur stóð í Klubbagarðinum og tá vit gingi inn, spældu teir "Jert hus skal vi bygge", "The happy wanderer" og marsjir.

Vit fluttu inn til verfaðirin, Andreas Sondum, í 2 kømur á loftinum.

Eg spurdi pápa um eg kundi byggja á trøðni á heimara stykkinum. Hann bað meg byggja, har eg vildi. Eg fekk so helvtina av Heimarastykkjunum uppi frá Robert Andreassen og oman til vegin.